

Архітектура Будівництво

ВІТАЄМО!

«ЗОЛОТА ФОРТУНА» – ОЛІМП ТРУДОВОЇ СЛАВИ

У світле свято Стретення Господнього в Крестовоздвиженській церкві Кисово-Печерської Лаври відбулася спільна Акція Української Православної Церкви і Міжнародного відкритого Рейтингу «Золота Фортуна».

«Ця Акція спрямована, насамперед, на заохочення творчих процесів, що зараз відбуваються в Україні», - сказав голова Генеральної Дирекції Рейтингу Дмитро Акимов. Присутніх благословив Митрополит Київський і Всєї України Блаженіший Володимир.

12 квітня 2001 року наш університет на чолі з ректором А.Тугаєм став Лауреатом VII Міжнародного відкритого рейтингу популярності та якості «Золота Фортуна». А це означає, що нашим університетом можемо пишатися не тільки ми, а й вся Україна!

ДО МІЖНАРОДНОГО ДНЯ ЗЕМЛІ І МАТЕРІ

МАТУСИНІ ОЧІ

В матусиних очах - літа молодії
І чорнії брови, і довга коса,
І кич журавлиний, й струмки

гомілцві,

Снівуча, зелена, дзвінка провесна.
Там зорі ясні, босоного дитинство,
Там хліб запашний і сади у цвіту,
Там свіжий вітерець, калинове намисто,
І річка ранкова в розжевім димку.
Матусині очі - широкі, глибокі,
Бо в них помічати всю нашу землю,
Там можеш побачити весь світ,
Своїї України любов і красу!
Турбуйся за матір, даруй їй пошану,
Даруй їй добро і кохання своє
І розумій: якщо маєш ти маму -
Значить безмежне щастя твоє!..

Тетяна Гуцол,
студентка АТП-12

ДО 70-РІЧЧЯ КНУБА

ОБЛИМЛЯ ЯКОЛОДЧІННЯ: ШЛЯХИ Ч ДОЛІ

(Закінчення. Початок у №3-4)

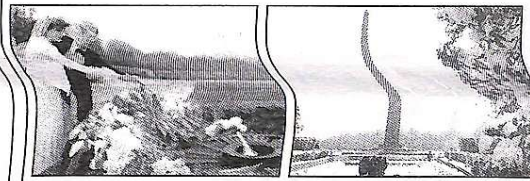
Коротенький нарис про династію Усових-архітекторів захоплюючий, бо нащадки можуть пошанувати Сергієм Африкановичем так само, як цей геніальний чоловік міг би з гордістю спостерігати шляхи своїх дітей, внуків і правнуків. Щаслива і гірка доля непересічної особистості!

Цей чоловік - архітектор, учений, організатор, патріот, вихователь молоді - прожив довге творче, насичене різноманітне, змістовне й яскраве життя. Звичайно, життя покоління - приблизно 75 років. Доля відвела йому тільки 40! Якщо подивитися на карту і простежити «географію» діяльності С.А.Усова, то повагу, без сумніву, викликає його активність і енергійність: Самара - Далекі Схід - Харків - Київ - Дніпропетровськ - Біла Церква... І знову Харків, де в бою закінчив свій життєвий шлях у званні військового інженера III-го рангу Сергій Африканович Усов. Хіба не героїчний шлях, гідний замилування та наслідування?! Гордість і смуток стоять поруч, коли міркуєш про долю цієї надзвичайної людини. С.А. Усов так багато встиг за короткий (40!) відрізок часу, що важко припустити навіть, яких вершин він досяг би, якщо б не було тієї жорстокої війни!... Тому і сум охоплює читача від розуміння всієї глибини трагічності його долі. Але радісно стає від того, що короткий шлях С.А.Усова, відзначений творчим пафосом і кропіткою працею, продовжують його нащадки.

Шляхом Сергія Африкановича пішли його син - архітектор Усов Сталь Сергійович (нині пенсіонер) і онученята (дочки Стала Сергійовича) Алла Стальевна та Ольга Стальевна. Всі вони вчилися в Київському інженерно-будівельному інституті, працювали в проектних організаціях, а Ольга Стальевна працює тепер викладачем на кафедрі містобудування, якою колись керував Сергій Африканович. Його правнук - Усов Сергій (син Ольги Стальєвої) навчається в десятому класі і готується до вступу на архітектурний факультет Київського національного університету будівництва і архітектури.

Життя триває!

Сталь Усов, архітектор

НОВИНИ

Засідання ради з виховної роботи КНУБА відбулось з питань:

- огляд-конкурс на кращий студентський гуртожиток КНУБА (доповідач: А. Ваколюк, голова студентського профкому);
- огляд художньої самодіяльності КНУБА (доповідач: Н. Волзінська, директор ЦКД);
- хід виконання заходів до 10-ї річниці незалежності (доповідач: В. Долгих);

КОРОТКО:

план заходів КНУБА до 10-річчя незалежності України передбачає:

- конкурс на кращу студентську працю з історії, культури та економіки;
- семінари з питань розбудови демократичної держави та громадянського суспільства в Україні, виходження її до європейського й світового товариств;
- тематичні виставки творів мистецтва, присвячених видатним сторінкам з історії України;
- наукові та демонстраційні стени про зустрічі з визначними вченими, політичними діячами, працівниками культури, ветеранами праці;
- науково-методичну конференцію про здобутки вітчизняної наукової думки та її місце у світовій науці;
- участь у всеукраїнській науково-практичній конференції «Українська система виховання: стан, пошуки, перспективи».

КНУБА ЗВІТУЄ ПРО ФІНАНСОВО-ГОСПОДАРСЬКУ ДІЯЛЬНІСТЬ

На конференції трудового колективу університету, де обговорювалися результати виконання колективного договору на 1998 - 2000 роки, ректор, професор Тугай Анатолій Михайлович проінформував про кошторис доходів і видатків за 2000 рік

Залучення коштів (тис. грн.) за 2000 рік

№	Напрямок надходження	Сума (тис. грн.)
А. Бюджетні надходження, всього 7306		
1.	В тому числі заробітна плата та нарахування на заробітну плату	4376
2.	Спендіяції	1295
3.	Комуніальні послуги	724
4.	Ремонт, матеріали, обладнання	200
Б. Позабюджетні надходження, всього 6272		
1.	Залишок коштів на 1.01.2000 р.	350
2.	Оренда приміщення	1151
3.	Підготовка спеціалістів на контрактній основі (студентів - 1738 осіб, слухачів ПВ - 100 осіб, слухачів курсів - 900 осіб)	3871
4.	Навчання іноземних громадян (аспірантів - 12 осіб, студентів - 140 осіб, ПФ - 102 особи)	686
5.	Науково-дослідна робота	-
6.	Інші (кімнати приїжджаних, благодійницькі, спонсорські)	163
7.	Гуртожиток	401

Використання коштів (тис. грн.) за 2000 рік

№	Напрямок використання	Бюджетних	Позабюджетних	Всього	Примітка
1.	Розвиток та утримання матеріально-технічної бази	200	1352	1552	
2.	Розвиток та утримання лабораторної бази (обладнання, література, печатна продукція)	-	1401	1401	
3.	Комуніальні послуги	724	614	1338	
4.	Заробітна плата та нарахування на заробітну плату	4376	1811	6187	
4	Заробітна плата науковим співробітникам	712	124	836	
5.	Переухування профкому на Матеріальну допомогу	-	40	40	
6.	Медицинт	-	32	32	
7.	Клуб художньої самодіяльності	-	2	2	
8.	Відрядження	-	81	81	
9.	Податки (ПДВ) та інші	-	350	350	
10.	Утримання гуртожитку	-	231	231	Залишок 170
11.	Спендіяції	1294	-	1294	
12.	Інші витрати	-	28	28	
Всього		7306	6066	13372	
Залишок на 1.01.2001 р.		-	556	556	

ДОВІДКА УНІАН

Минулого року до загального фонду столичного бюджету надійшло 3 млрд. 229 млн. 554,8 тис. грн., що становить 111,6% до річного плану надходжень 2000р.

За статистичними даними, джерела цих надходжень - податок на прибуток - 19,5%; плата за землю - 16,7%; місцеві податки і збори - 16,5%; єдиний податок на підприємницьку діяльність - 22,6%; доходи від власності та підприємницької діяльності - 45,6%.

За два місяці 2001 р. до загального фонду бюджету Києва надійшло 785 млн. 207,5 тис. грн. (16,7% річного плану).

Надходження прибуткового податку з громадян у середньому по місту становлять 103,3% до середньомісячних надходжень 2000 року.

ПОДЯКА ВЕТЕРАНИМ

4 травня 2001 року ветерани Близької вітчизняної війни зібралися з митинг до Дня Великої Перемоги. Як і завжди було дивитися на збуджені обличчя, як радісно було спостерігати сердечні зустрічі, як зворушливо звучали схвильовані вітання, спомини зі слюзми на очах, меля побожання один одному зодров'я та довгих років життя! Як стурбовано ділилися ветерани враженнями від прикрих подій союгодення, як заклопотано вони обговорювали перспективи нашої буття! А напередодні цих подій в університеті відбулися бесіди ветеранів зі студентами, і молоді наші цікаво було дізнатися про причини невдач у перші дні війни, про патріотизм і фронтову дружбу, яка допомагає виживати й у найскрутніший час. Ветеранам, зворушеним щирим привітанням ректорів університету, клуб дозволяв запропонувати святковий концерт. Відважні ветерани пригостили смачним обідом. А потім була каша і сто гранів фронтових.
С. Кроликівка, директор музею

Урядовий КУРСЕР

З ДНЕМ НАУКИ!

Президент України Леонід Кучма привітав усіх працівників наукової сфери нашої держави з професійним святом - Днем науки. У привітанні говориться: «Саме завдяки праці десятків тисяч людей, які присвятили себе такій важливій для всіх нас справі, Україна володіє визнаними в світі науковими школами, сучасними технологічними розробками, розвиненою системою підготовки кадрів». Глава держави зловесний, що науковці України і надалі збагачуватимуть своїми здобутками Вітчизну, підтримуватимуть її високий імідж у світі. Він подякував вченим-ветеранам і сучасному поколінню науковців за натхненний труд, патріотизм, відданість служінню українському народу та побажав нових творчих успіхів.

ХРОНІКА

Глава держави Леонід Кучма

своїм указом відзначив державними нагородами України численну групу наукових працівників. Цим відзначено їхню особисті заслуги в розвитку вітчизняної науки, в створенні національних наукових шкіл, зміцненні науково-технічного потенціалу країни, як повідомляє Укрінформ з посиланням на Управління інформації та зв'язків з громадськістю Адміністрації Президента України.

Іншим указом глава держави присвоїв почесні звання до Міжнародного дня музеїв групі громадян нашої держави за вагомий особистий внесок у розвиток кращого руко та збереження історико-культурної спадщини України

І МИ НЕ ЗАБУЛИ ПОМ'ЯНУТИ НЕЗЛИМ ТИХИМ СЛОВОМ

ОСТАННІЙ ШЛЯХ КОБЗАРЯ

22 травня - до 140-річчя поховання Тараса Шевченка студентів, викладачів, співробітників, приїжджаних, яким же був шлях Кобзаря на рідну землю, до орієнтації крив на Дніпромузичному, записавшись слово Тарасово нести в серці завжди...
(Матеріал про свято читайте на 4-й сторінці).

ВИПУСКНИКИ – ГОРДИСТЬ КНУБА

ЗАСЛУЖЕНЕ ЗОЛОТО

Київському міському голові Олександром Омелченку присуджені звання лауреата і Золота медаль імені видатного російського інженера-винахідника Володимира Шухова - вища нагорода Міжнародної спілки науковців та інженерних суспільних об'єднань. Президент Міжнародної спілки, академік Російської академії наук Юрій Гуляєв підкреслив, що вона присуджується дуже рідко і нагороджуються нею тільки ті, хто вніс дійсно вагомий внесок у розвиток науки і техніки.

«Нагородження Золотою медаллю Олександра Омелченка - це визнання його заслуг не тільки перед киянами, але й перед усім християнським світом, адже Київ протягом віків був і залишається для багатьох людей містом-місцем, містом-казкою», - відзначив він. До речі, за 10 років, минулих з дня її заснування, цією медаллю нагороджені чотири авторські колективи та одинадцять видатних учених і інженерів з різних країн, у тому числі Борис Патон і Святослав Федорів. Олександр Омелченко підкреслив, що розцінює цей знаменний для нього акт як визнання заслуг багатьох його колег, друзів, усіх жителів столиці: «Київ - це обличчя нашої незалежної України, тому ми й надалі будемо прикладати всі зусилля до того, щоб наше улюблене місто розвивалося з кожним днем».

Коллектив нашого університету щиро вітає пана Омелченка з високою нагородою і пишається ним, достойним випускником КНУБА!

Редколегія «АБ»

БЛАГОУСТРІЙ МІСТА – ДАНІ СОЦЮПИТУВАННЯ

Загалом у Києві лише 8,6% респондентів дають високу оцінку благоустрою району, в якому вони мешкають; біля 32% – невдоволені якістю фасадів будинків; 48,5% дуже низько оцінюють якість місць відпочинку, а 37,5% – благоустрою внутрішнього двору; станом доріг задоволені в цілому 11,2% киян.

НОВОБУДОВИ СТОЛИЦІ

МІСЬКЕ ПЕРЕХРЕСТЯ

КИЇВ не визнає!.. Зметнулися в небо «свічки» суперсучасних бізнес-центрів, новітні п'ятизрівкові готелі приймають гостей, котрі, як і кияни, з задоволенням відвідують феєричнейші кінотеатри, залишаючи свої розкішні авто в багатоповерхових підземних паркінгах... На жаль, це поки що не реалії столичного життя, а всього лише віддалена перспектива, можлива при участі закордонних інвесторів. Саме на їхню допомогу розраховує міська влада, вперше розробляючи великомасштабну «Програму залучення іноземних інвестицій в економіку міста і заходи на 2001–2004 роки по поліпшенню інвестиційної активності в м. Києві».

Київська влада намагається залучити іноземні гроші, аби реалізувати такі проекти: громадський центр «Хрещатик» (вартість будівництва \$200 млн.), Лівобережний торговельно-виставковий центр (вартість будівництва \$150 млн.), діловий центр на вул. Володарського (вартість будівництва \$250 млн.), торговельно-розважальний комплекс «Либідь-Плаза» (вартість будівництва \$80 млн.), до якого увійдуть офіси, супермаркет, універмаг, мультіплексний кінотеатр на 15 залів, граальна зала, кегельбан на 8 ліній, ресторани, кав'ярня, а також велика автостоянка на 2400 машин.

Західним багатіям пропонують також вкласти гроші у недобудований ммарочос на Солом'янській площі, який планується перетворити на сучасний діловий центр з магазинами, конференц-залом, підземним і надземним паркінгами.

Грандіозне будівництво задумано і на Хрещатику: знести або реконструювати старі будинки, збудувати громадський центр на цілий квартал, який посидуватиме бізнес, торгівлю, туризм, культуру і відпочинок.

Та чи здійсняться сподівання столичних можновладців, якщо вдатися до цифр про те, хто скільки інвестицій отримав: Пекин – \$3 млрд. за рік, Москва – \$3 млрд. за рік; Варшава – \$1,2 млрд. за рік; Київ – \$1,2 млрд. за 9 років?! Хоча голова міськдержадміністрації О.Омелченко не погоджується з тим, що інвестиції залучаються важко: «У Києві створені всі умови для іноземних інвесторів. Хто хоче з нами працювати, тому ми йдемо назустріч, але відкидаємо несприятливі пропозиції». То, може, слід пропонувати наші проекти через Інтернет? Чи професійніше готувати ці проекти? Чи чіткіше контролювати реалізацію вже початих ідей? Щось треба кардинально змінювати, панове, аби покращити ситуацію в Києві!..

Олександр Лук'яничко, студент 5-го курсу факультету АБВ

МАЙДАН НЕЗАЛЕЖНОСТІ – ШО ТАМ ДІЄТЬСЯ?

Я – киянин. Найулюбленіше моє місце відпочинку – це майдан Незалежності з його фонтанами та водоспадом біля музичної академії. Я уважно сліdkую за реконструкцією площі, читаю про запропоновані варіанти проектів, турбуюсь, щоб Хрещатик не втратив своє історичне обличчя. Я й досі чітко не збагнув, що ж там зведуть остаточно. Та мене засмутили повідомлення у пресі про руйнування історичних пам'яток. Звісно, сподіваюсь, що архітектори не помияються щодо нагальності й актуальності цієї перебудови. Я пишаюсь, що прикращатиме площу реконструйований готель «Москва», який перейменується в «Україну», адже в його проектуванні беруть участь і наші викладачі – вчені-будівельники. Однак я хочу запропонувати читачам результати проведеного опитування, які свідчать, що більшість киян підтримує ідею реконструкції столичного майдану Незалежності.

На думку 72% респондентів, реконструкція поліпшить зовнішній вигляд майдану Незалежності. Реконструкцію фонтанів підтримують 77% опитаних; відновлення Лядських воріт і спорудження торговельного центру – 64%; реконструкцію готелю «Москва» та перейменування його на готель «Україна» - 61%; створення Музею Державності – 54%. Ці та інші заплановані роботи, як вважають 43% опитаних мешканців столиці, мають бути проведені за рахунок позабюджетних коштів і грошей спонсорів. 35% респондентів відзначили, що повинно бути декілька джерел фінансування. За те, щоб реконструкцію повністю фінансувало місто, висловилося лише 7% опитаних, а ще 9% пропонують робити це виключно за кошти державного бюджету.

Переважає більшість киян негативно ставиться лише до спорудження в центрі столиці монумента, який має бути встановлений до 10-річчя суверенітету України. Так, 52% опитаних вважають, що монумент «не на часі», тобто з його спорудження можна зачекати; 22% взагалі сумніваються в необхідності такої споруди. Загалом же за її зведення саме зараз «проголосували» 20% опитаних киян. До спорудження поруч з монументом аркади з двадцятьма історичними фігурами позитивно ставляться лише 40% респондентів, у той час як спорудження паркінгу для автомобілів схвалюють 47%.

Можливо, побоювання киян безпідставні, і місто наше стане ще красивішим до 10-річчя Незалежності держави.

Артем Чехович, студент ІТЕП-12

ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ?

Когти на відтворення Успенського собору (чек на 200 тис. марок) від німецького уряду передав посол Німеччини в Україні Дітер Штодеман, показуючи цим актом, наскільки важливим для неї є відновлення національних цінностей в Україні.

Окремий внесок на відбудову собору (чек на 200 тис. марок) вручив голова Німецько-українського Форуму в Берліні, колишній посол ФРН в Україні Евергард Гайкен, зауважуючи, що «це дарунок від приватних осіб у Німеччині, які пам'ятають про ті жалкі матеріальні, культурні і людські втрати, яких зазнала Україна під час війни».

ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ, ШО ПЕРЕБУДОВА ВОКЗАЛУ ШОДНЯ «З'ІДАЄ» 2 МЛН. ГРИВЕНЬ?

РЕКОНСТРУКЦІЮ ЗАЛІЗНИЧНОГО ВОКЗАЛУ БУДЕ ЗАВЕРШЕНО ДО ДНЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

ЖИТЛОВЕ БУДІВНИЦТВО В СТОЛИЦІ – КРОК ДО ЄВРОПИ

ВИЗНАЧЕНО КОНЦЕПЦІЮ РОЗВИТКУ КИЄВА НА НАЙБЛИЖЧІ ДВАДЦЯТЬ РОКІВ

Забезпечення населення Києва житлом у достатній кількості та підвищення його якості стане основним напрямком розвитку житлового будівництва столиці на найближчі 20 років. Як відзначив директор інституту «Київгенплан» Володимир Чекмарьов, «для досягнення «максимуму» потрібно побудувати ще один Київ». Тому концепція передбачає більш реальні завдання – вийти на схему «кожному члену сім'ї – окрему кімнату», що дозволить підняти забезпеченість житлом до 24 кв.м на особу. Щоб цього досягти, необхідний обсяг житлового будівництва у 2001 – 2020 рр. має становити 26 млн.кв.м загальної площі, з яких перші 10,9 млн.кв.м мають бути побудовані в перше десятиліття. До речі, у центральній частині міста масштабного житлового будівництва не передбачається – лише реконструкція наявного житлофонду та його ущільнення. Щиро реконструювати плануються і райони так званих «хрущовок».

ДУМКА ВЧЕНОГО

Читає запитує: коли побудують?

«Сносити нельзя отренировать» – нехай читач сам розставити розділові знаки, коли прийме рішення, що ж йому робити зі своєю спорудою.

Такий вибір пропонує професор А. Барашников у своїй статті, вилученої у журналі «Деньги и технология» (№4, 2000р.). То що ж криється за таким загадковим-інтригуючим заголовком? Які нові ідеї, технології? Які нові дослідження? Отже, слово завідувачеві кафедри залізничних і кам'яних конструкцій, доктору технічних наук,

професору Арнольду Яковичу Барашникову. Ця споруда - пам'ятник безгосподарності, що символізує безлад у народному господарстві країни.

Звісно, це довгобуд на Солом'янській площі, який понад 20 років тому почали зводити для «Гідроводосп»... І таких незавершених з різних причин будов немало у місті. На мій погляд, ця споруда не зовсім вдала з самого початку через важкий залізобетонний каркас, адже тоді були модними типові залізобетонні конструкції. І каркас поперечно напружений, і перекриття також напружені.

У Києві багато будували останнім часом, однак необхідно займатися реконструкцією, перебудовою, добуванням, ремонтним, реставраційним старих житлових будинків і промислових будов. Адже вони нерідко перебувають у робочому технічному стані, який треба оцінити спеціалістам-будівельникам.

Серце будь-якого фахівця-будівельника стискується від болю, коли повсюди розкидані незавершені крупнопанельні будинки, які зирять свої порожні знімаєні вікна. Грошей не вистачило то на скло, то на двері, то на щось інше... Процес куплі-продажу, що прийшов до нас разом з ринковими відносинами, вимагає постійної оцінки предмету операції. Найчастіше доводиться визначати реальну оцінку капітальних будівель. А для того щоб оцінити споруду, треба знати мінімум відомостей про її технічний ресурс, що, безперечно, потребує міцної бази оцінки технічного стану конструкцій. Тому 90% наукових досліджень кафедри залізобетонних і кам'яних конструкцій пов'язано з проблемами оцінки будов для реконструкції. Ми маємо МП «Оптима», очолюване доктором В. Криваком, ми отримали від ліцензії на обстеження і проектування реконструкцій будівель. До речі, майже всі проектні організації України постійно займаються питаннями реконструкції.

Саме вмінно оцінювати технічний ресурс споруд навчасмо ми майбутніх фахівців-будівельників. Невдовзі у КНУБА буде спеціалізація з реконструкції будинків і споруд. Актуальним є спещур «Обстеження і підсилення будівельних конструкцій». Адже іноді будова ще функціонує тривалий час завдяки невеличкому її підсиленню. Поглиблено професійні знання наших студентів посприяють і книга «Оцінка технічного стану будинків і споруд» (автори: А.Барашников і О.Малишев) та підручник «Технічна експлуатація будівельних і міських територій» (автори: А. Барашников, В. Гомілко, О. Малишев), які детально роз'яснюють, як оцінити технічний стан конструкцій у процесі експлуатації.

Таким чином, значна частина житлового й нежитлового фонду України підлягає реконструкції, реставрації, ремонту, яким обов'язково передують інженерні дослідження та оцінки технічного стану, чому й присвячена діяльність фахівців нашої кафедри, аби віднайти найраціональніший шляхи та способи відновлення чи перебудови, аби навчити студента й аспіранта усвідомити кредо: економити вміє лише той спеціаліст, який досконало знає методику оцінки.

А.Барашников, професор

МОЛОДЬ КНУБА – НАДІЯ УКРАЇНИ

«... Світ, як відомо, вступає в постіндустріальне інформаційне суспільство, де панують науково-інформаційні технології. Це вимагає уточнення мети щодо підготовки нового покоління, способів і методів її досягнення... Відбуваю переагу еволюційному розвитку, хоч нове тисячоліття вимагає рухатися значно швидшими темпами... Нам треба знати розкві осяяння і чесно визнати, що наша освіта давно не найкраща в світі. Нам також давно слід усвідомити, що в школі головна особа - учень, у ВНЗ – студент!» – зауважив Василь Кремень, міністр освіти і науки.

Звісно, ґрунтовні знання визначатимуть подальший трудовий шлях нашого майбутнього випускника. Тому ми не лише схвально ставимось до наполегливих студентів, а й пишаємось ними, адже вони добре усвідомлюють, що від фахової підготовки залежатиме не лише власний добробут... Добробут народу – це їхня справа, бо саме майбутнє покоління вирішуватиме долю України. Пишаємось ми й тим, що наші студенти займають активну життєву позицію, тому професійний комітет студентів зустрівся до голови міської адміністрації з проханням про заохочення кращих активістів за значний вклад у розвиток професійного руху в університеті:

Прахін Дмитро Анатолійович - ПЦБ-33, Губа Роман Григорович - БМО-42, Палівна Ірина Михайлівна - ЗКД-31, Ігнатова Валерія Володимирівна - ВВ-31, Смирнов Володимир Вячеславович - ГТЄП-41, Киш Ольга Сергіївна - ТБКВМ-42, Мужий Валерій Вікторович - ПЦБ-45, Малоносов Біля Петрівна - МГБ-41, Загуменова Тетяна Анатоліївна - ТВ-43, Юрєнева Ганна Олександрівна - АБС-54 (арх.)

А.Валюк, голова профспецу студентів

Оборонець духовності нації і народу

До 130-х років від дня народження поета (Закінчення. Початок у №3-4)

Усім відомі факти нелегкої життєвої долі славної дочки українського народу... (без надії сподівальності) не може не втратити і захоплювати кожного! Ця слабкість, хвора жінка є справжнім Лицарем Душі зі сталевим крицею – Збросою – Словом!

«Слово, моя ти єдина зброя!» – це справжній духовний рефрен, духовна Вісь її поетичної творчості і в той же час своєрідний духовний Заповіт: «Слово моє послужить людям краще, ніж служив ти хворим рукам». Адеже Слово Лесі Українки по-справжньому не тільки гостре, різке, але насамперед глибоке, мудре, провидче, пророче! Це і палке революційне Слово «Хай згинє Цар!» і гостро-вибухне викриття справжньої тиранської сутності несецесодомо-кратів: «Не поет, хто забуває про страшний народний рани».

Слово поета Лесі завжди відомо заради мудрості справедливого демократичного суспільства. І дуже шкода, коли поет часто змушений виступати лише у ролі Касандри, коли до його слів-порад не тільки не прихильно виступають, а й відкидають і засуджують як наклепницькі і лживі. Але громадянський пафос пересторог Касандри «Не сніж, стороже!», її переконаність у незалежній силі Правади, Істини стали методологічною опорою української інтелігенції у боротьбі з соціальною демагогією і фальшиною. А слово, що звелече Творчість, нахнення і водночас ніжне ліричне почуття, пам'ятє всім, хто пригадає драму «Лісова пісня»: «Не знаєшай твої свої творчість. Той світ від шівту напороти чарівщини. Він свавіт творить, а не відкирає».

І кого не зворушала слова Мавки про незначність справжнього почуття, вічності життя: «Я буду вічно жити. Я маю в серці те, що не вмирає». Справді, і жінки і пам'яті народу навик зберігати думки й ідеї великої поетеси, справжньої виразниці його душі і почуттів.

Цікаво визначити, що слово поета неспівдаване тільки часу, примхам і заборонам правлячих режимів і впад. У наш час незалежної держави Україна особливий значимості набувають ті твори і ідеї Лесі Українки, які приховувалися і замовчувалися в часи тоталітаризму та панування імперської ідеології. Чи мого ідеологічної стражі допустити розповсюдження ідеї «свободи Лесі Українки «Орґія» про пограбування і присвоєння культурних здобутків древньої Еллади імперським Римом? Патріот Антій докоряє скульптору Федону, який продав римському багатому меценату статую Музи танцю Терпсихори. Федон виправдовує свій винюк словами, що статуя Терпсихори піднесе ще вніше славу славнішого мистецтва. На те Антій відповів:

«... Не сподівайся! Неславу дозволяють нам посити, А славу Рим бере, немов падаюк, І тая Терпсихоро, що продав ти, Проклявши не Елладу, не тебе, А той багатий Рим, що стяг вє скарби з усіх країн руками меценатів...»

Зрозуміло, що ця її п'єса прозора натякас читачеві на

схожу долю досягнень української культури в містичні «обіймак» метрополії – Росії.

Ідею збільшення свободи і піднесення заробованого царства нової тирані Оха поає Леся Українка у своїй «Казці про Оха-народік»: «Якби хтв її волю дати, що з хоробрих юнаків мусть перше розрубити сімдесят ще й сім замків...» Отож магічне біблійне число «77» як усоблення тривалого процєння ближньому своєму за порадою Ісуса Христа, в устах Лесі Українки звучить як порада чи навіть наказ поста сміливо і рішуче розв'язувати запутані складні проблеми силою зброї.

Іван Франко, виступаючи в ролі критика, писав у 1898 році у підсумковій статті про Лесю Українку як про видного поета, поставивши її поезію поруч із Шевченковю. На думку Франка, поезія Лесі Українки повністю відповідала ідеалу народництва, тому що «поезія – слуга життєвих потреб, слуга того вишого ідеального порядку, що веде людей до поступу, до поправри їх долі».

Леся Українка належала до нової молодішої генерації, яка поставила за свою мету модернізувати українську літературу і культуру взагалі.

У статті «Не так ті вороги, що добрі люди» (1897) Леся Українка вступає у полеміку з Іваном Франком з приводу трактування ним понять «народ», «нація», «інтелігенція» у статті «З кінцем року» (1896).

Якщо Франко слово «народ» витлумачував в народницькому аспекті: «селіяни», «селіяноство», тобто її нижчі верстви, то Леся Українка в поняття «народ» включала не тільки «селіяни, але і робітників та інтелігенцію». І саме інтелігенція вона вважала головною, провідною силою. «Колн в Галичині головніши ґрунт для радикальної роботи селіяни, то у нас на Україні перш усього треба забути собі інтелігенцію, вернути нани її «мозок» — аби не було так, як с над чим робити, та нема кому...»

Франко висловлював погляди на народ, який треба жалити, просвіщати, допомагати, будучи відстороненим від цього народу. Леся Українка започатковує погляд на народ як сукупність нерозривну всіх людей, які проживають на даній території і більше того – народ як націю.

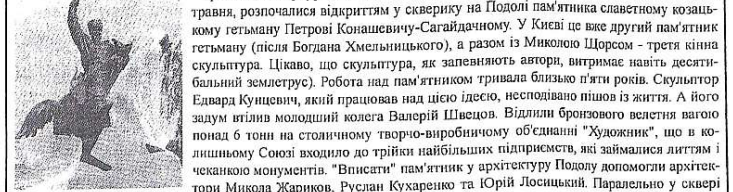
Леся Українка разом із Ольгою Кобилянською, Василям Стефанюком рішуче виступала за утвердження в українській літературі просвітницьких ідей А.Шопенгауера, Ф.Ніцше, С.Кіркегора, естетичних ідей Ш.Бодлера, Миллера, Метерлінка, Верлена, Ібсена.

Леся Українка активно підтримала Ольгу Кобилянську у формуванні інтелектуальних традицій українського фемінізму під впливом праці Дк. Ст. Мілля «Про глобелізацію жінок» та драми Ібсена «Дальюковий дим». Феміністичні ідеї Лесі Українки прослідковуються виразно в її драматургії: образи Любови в «Блакитній трагедії», Одержки, Божирни, Касандри, Мавки, які є варіантами на теми жіночої трагедії – зради, жіночої самотності, жіночого патріотизму тощо. Широко представлені феміністичні мотиви і образи у поезії та публіцистиці Лесі Українки. Все вище зазначене дозволяє зробити висновки, що в особі Лесі Українки маємо постать поетеси – захисниці народу, нації, особистості.

Микола Губай, ст.видаюч

ДО ДЯХ КИЕВА

Сагайдачний повернувся у Київ на коні

Урочисті, приурочені Дню Києва, що традиційно святкується в останні вихідні травня, розпочалися відкриттям у скверку на Подолі пам'ятника славетному козацькому гетьману Петрові Конашевичу-Сагайдачному. У Києві це вже другий пам'ятник гетьману (після Богдана Хмельницького), а разом із Миколою Щорсом – третє кінна скульптура. Цікаво, що скульптура, як заявляють автори, витримала навіть десятикількіметрову екскурсію. Робота над пам'ятником тривала близько п'яти років. Скульптор Едвард Кучевич, який працював над цєю ідеєю, несподівано пішов із життя. А його задум втілює молодший колега Валерій Шведов. Відлили бронзового велетня вагою понад 6 тонн на столичному творчо-виробничому об'єднанні «Художник», що в колишньому Союзі входило до трійки найбільших підприємств, які займалися литтям і чеканкою монументів. «Вписати» пам'ятник у архітектуру Подолу допомогли архітектори Микола Жариков, Руслан Кухаренко та Юрій Лосицький. Паралельно у сквері проведено роботи з благоустрою: перемонтовано плиткову доріжку, відновлено фонтан.

Символічно, що бронзовий вершник стоїтиме на площі, від якої бере початок вулиця Сагайдачного. До того ж неподалік – Києво-Могилянська академія, створювати яку гетьман свого часу допомагав Петру Могилі. Сьогодні уроки благодійництва заповідного отамана не забути: пам'ятник йому створювали за кошти меценатів (загалом благодійники пожертвували на будівництво понад 800 тис. грн.). Розчухали і земляки гетьмана – вихованці школи №243 села Кулішівки Самбірського району Львівщини, які збрали та передали у фонд оргкомітету 243 грн. Тим же часом у рамках Дня Києва відкрито ще один пам'ятник – письменнику Олесью Гончару та встановлено пам'ятний знак на честь В'ячеслава Чорновола.

Ліна Куніпр («Україна молоді»)

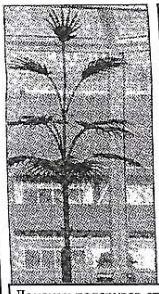
ВІЧНО ЖИВИ

Чимало митців української культури присвятили свою творчість героїзму і мужності солдат Великої Вітчизняної війни, що захищали свою рідну землю, мирне сонячне небо своєї країни, її людей, їх право на шалеве вільне життя. Особливе місце належить українській літературі. Багато їх пішло на фронті війни військовими кореспондентами, багато прийняло участь у військових діях, із зброєю у руках захищали свою Батьківщину. Деякі не повернулися з фронту, але пам'ять про них живе у людських серцях. Віна за її суворого школю загартував і перетворив солдата Олесь Гончар у талановитого письменника. І незважаючи на те, що свої перші твори Олесь Гончар почав писати ще у 1938 р., саме трилогія «Пропороні» прирєчена солдатам війни принесла письменнику славу майстра прози. В більшості своїх поезій і письменники бились на фронтах війни зброєю, що дала їм природу – мистецтво життя. В їх творчості втілюються переживання людей того часу, їх напів на перемуду над ворогом. Недаром ці твори сприймаються як живі свідки учасників і очевидців війни, а певний мір як твори документальні і одночасно художні. В них поєдналися особисте і загальнолюдське, ідеали, думи і мрії жіночої окремішності і всього народу. Це партизанські вірші П.Тичини. Це вірті в свій народ, у його спуду, мів і перемогу. Це поезія М.Рильського, що переікається із творчістю Л.Щекачова, вірш Кості Герасименка (загинув у 1942 році), від якого Т.Щекачов був зразком поетичної обдарованості і вічного вогнища. Це лірика Андрія Малишка, у якій лунає біль за страчне людське життя. Це вірші Миколи Нагібиди, що стверджують безсмертність героїв страчених на війні. Це суворі, як сама війна, вірші Миколи Бажана присвячені солдатам війни. Сьогодні, коли ми святкуємо 56 річницю Перемоги, ми щиро вдячні митцям української літератури за те, що їх твори зберігають пам'ять про солдат Великої Вітчизняної війни, рятівні подвиги яких подарували нам мирне небо і вільне життя.

Вікторія Хівкач, доцент

ТАМАРА ДЕМБИЦКАЯ

Мой древний Киев! Кольбель веков тебя, кацад, мужеству учила. А ныне нам в сияньи куполов таким прекрасным, мирным подарил. Хотя день вчерашний забывать нельзя, так настоящим хочется гордиться! Но, по прохожым взглядам скользкая, мы видим часто пасмурные лица. Прочь сесту – на миг остановивсь, захгисл душой от белых свеч каштанов. Их красоте неброской удививсь, прислушався к журчанью фонтанов. Спустился к Днепру, ладони опусти в прохладу вод Славутича седаго, Он обновлен на всем своем пути и обрамлен каймой построек новых. Зимой и летом, осенью, весной люблю бродить по улицам и паркам. Благодарю судьбу, что горюд мой дарован мне бесценнейшим подарком.

НАРОДЖЕНИМ НАВЕСНІ
Колн смарагд миських алей
Каштанів покриває цвіт,
У цей щасливий день
З'явивсь Ви на світ.
Весна, мов фея, Вас сміливо
Нагородила від природи:
І розуму дала ясноту,
Удачі і чарівної вроди.
Бажав Вам, щоб все збулося.
Що було вміряно досі,
І щоб багато довгів літ
Нас згірвав Ваш пишний цвіт!

Сергій Сосмака

Донецьк подарував столиці до Дня Києва металеву палму ліши Мердалова (заввишки 3,5 м), визнану унікальною на Всесвітній виставці в Парижі в 1900 році: виготовлена вона в кінці минулого століття з суцільного шматка рейна. Зараз палма знаходиться тимчасово у приміщенні мєрї, а потім її встановлять на майдані Незалежності. Оригінал палми зберігається в Санкт-Петербурзі в Геолого-мінералогічному музеї.

КІЄВСЬКИЙ ТЕЛЕГРАФ

ПО-РУСЬКИ БЕЗ ПЕРЕВОДА

КАК ОТМЕТИТЬ В СВОЕМ ОБРАЩЕНИИ К ЖУРНАЛИСТАМ – УЧАСТНИКАМ КОНГРЕССА ПРЕЗИДЕНТ ЛЕОНИД КУЧМА, РУССКИЙ ЯЗЫК В УКРАИНЕ ЖИВЕТ И РАЗВИВАЕТСЯ В УСЛОВИЯХ ВОЗРОЖДЕНИЯ ЯЗЫКА УКРАИНСКОГО, НА ЧТО СЕИЧАС НАПРАВЛЕНЫ УСИЛИЯ ГОСУДАРСТВА. В ТО ЖЕ ВРЕМЯ, КАК ПОДЧЕРКНУЛ ОН, В УКРАИНЕ «УДЕРЖИВАТЬ» ОБСЛАНА НЕИСПОЛЬЗОВАТЬ В ТАКОМ ДЕЛИКАТНОМ ВОПРОСЕ, КАК ЯЗЫКОВАЯ ПОЛИТИКА, КАКНЕ-ЛИБО МЕТОДЫ ПРИНУЖДЕНИЯ ИЛИ ВЫТЕСНЕНИЯ.

Заквершивсь щогорічний травень святом слов'янської піснєвності, яке відбулося в Українському домі. Увесь останній тиждень місяця тивало...

І НЕСТИ СЛОВО КОБЗАРЕВЕ

Президент України Леонід Кучма на Святи української мови нагороджував іколяриє – юних знавців української мови. За результатами першого Міжнародного дитячого конкурсу знавців української мови, понад 20 тисяч шкіль, понад 200 тисяч дітей взяли участь у першому турі. До імен переможців його ти призвєр в Україні присвоєно також імена знавців нашої державної мови з 10 країн світу. Його конкурсу належить засвоєнової Ліги українських мєценатів Петрові Яцику (Канада), який переікавши, що треба щось починати робити (не лише декларувати!) для піднесення престижу української мови в Україні, і справа збере доволка себе тих, хто справді хоче зміниити мовну ситуацію в державі. Патріотична громадськість України і діаспора, призначаючи прєзидіальний фонд конкурсу (200 тисяч гривень), усвідомлювали, що це інвестиція у майбутнє, адже саме ці діти підроснуть і стануть народами з національними переіканнями.

Звісно, долучилися до цього змагання мого і першорукрички українських вузів, адже наш конкурс, присвячений дитям ним імі Т.Г. Шевченка в Україні поклав, що це прєсто унікальний шанс згуртувати мого доволка виниклого важливої національної справи. Потрібні для цього лише патріоти і ентузіасты, які розуміють, що держава, безперечно, потрібне суспєльство, яке б відчувало себе володар мови. С нами в нашому університеті. Це завоював кафедри українознавства – Н.Пауценко, яка чітко й логічно ознайомила з метою конкурсу, його змістом та учасниками і представила достовірно описально складну програму його заключного збірання; це і доцент кафедри М.Сметанська, яка емоційно переказала останні етапи творчого шляху Кобзаря, пов'язуючи його з сучасним літературним процесом; це і профєктор з навчальної роботи М.Осєтрин, який очолював повяже журї. Чимало студентів взяли участь у конкурсі, представивши свої власні вірші українською та російською мовами. Справа не в тім, що українська чимось крапця чи гірша, ніж інші мови, про що йшлося нещодавно на святи слов'янської писнєвності в Українському домі і в нашому університеті. Справа в тім, щоб мого покляти збагнуто наратити, що все українське не є оргєоріоне, низькорослєне. Тим більше, що форум студентства в Українська могоді сплєкається українською засвоєночасні прагнення юнаків і дівчат з усіх вузів України навчались лише на державній мові, про що вони наголошували у посланні до Президента країни.

На нашому конкурсі так приємно було слухати студентку Надію Коваленко (І-й курс санітарно-технічного), а також студентів Анатолія Шанювала (І-й курс архітектурного) і Сергія Борюкова (І-й курс будівельного), які залюбки декламували власні вірші українською! Взяти участь у конкурсі на крапці вірші і Жернов Сєсен (підготочив відділення) і Коетин Віталій (факультет дозвєзської підготовки). Якій же чудовий вірш уперше в імітті російською мовою прочитала китайка Ван Янє, студентка підготочного факультету для іноземних громадян. Дівчинка навчалась написати вірш мовою, яку вивчає лише з листопада минулого року, під сильним враженням, що справили на неї інші ковалї, ніколи не бачені на батьківщині; у Китаї ковалї, вивчаються, не ростуть. А пам'яті пам'яті на своїй батьківщині...

«Садок винивєній...», «Живє дуна поетова», «Думи мої...», «Ой, одна я, одна...» тощо, які вивчають українську мову лише кілька мєстрів. Шевченків «Заповіт» вони прочитали трьома мовами: українською, російською та китайською. Іноземні студенти відвідали музеї, готуючи до Тарасового свята в університеті. Студентки Текзе Брук (Ефіопія) і Лі Кай (Китай) прочитали уривки з творів О.Пушкіна, якого любив Тарас Шевченко. Відомо, що пісні завжди допомагала студентам-іноземцям вивчати українську та російську мови. Хор підготовчого факультету підтвердив, що вірші і пісні – неограничений засіб популяризації Кобзарєвого слова. Короткі вітальні промови і вірші українською мовою Садку Черну (Нова Гвінея, III-й курс МБГ) і Ся Лянєа (Китай, II-й курс архітектурного) підтвердили, що Шевченкове слово крокує планєтою. І нести слово Кобзарєве – не тільки святий обов'язок викладача, а і свята справа усіх свєдомих громадян.

Найприємніше же враження ми залишили насамкінець: це довело не забуто прекрасного декламування студентки І курсу будівельного факультету Оксани Маринєнко («Утоплєна») Поетрє, конкурс такій – це значно більше, ніж прєсто конкурс. Це не тільки зразок пидної співірації викладача і студента. Скільки любові вклали в цю акцію оргєанізатори – кафедра українознавства, очолювана доц. Н.Пауценко, а також фахівці з мови, які викладають на підготочному факультеті для іноземних громадян (Г.Кєонофотова, О.Шарєвська, Г.Срмакова, І.Сєрєкова). Це і нагода консолідації могоді навколо Шевченка – вічного як народ український. Це і підтвердження його безсмертя. І коли студентка-китайка Чєсно Ює напхєнено читала «Живє дуна поетова», виразно вимовляючи кожєн склад, а Чєсан Лу, старанно витримуючи ритм, закликає «Любити Вєраїну свою!», то це чудово переконєє в тім, що не обов'язково мати українське походження, щоб щиро любити слово, мовленє Тарасом! І не обов'язково бути українцем, щоб обстоювати ідеї державотворєння і пєкати свою державну мову, без якої нема нації, адже жє держава без наїї дуже рідко буваєє сильниши та стабільниши. І Ліна Кєстенко, поетєса, слухно нагадує: «У XXI столєтті нації, що і досі не відбулися,

► (Закінчення. Початок у №2)

– Найважчим з усіх питань традиційно вважається питання працевлаштування випускників університету. Чи стоїть перед вашим факультетом така проблема?

– Проблеми, безумовно, існують. За 100% показниками розподілу випускників стоять проблеми стійкого закріплення молодих спеціалістів в організації, бюро, майстернях. Для досягнення цього намагаємося запровадити ранній розподіл студентів, створюючи комплекси «Університет – виробництво», на жаль, стримує цей процес недостатній рівень комп'ютерної підготовки наших студентів.

– Нещодавно відкрита на факультеті нова спеціалізація – ОДПМ. Які плани щодо впровадження нових спеціальностей на факультеті?

– На факультеті серед 4 спеціальностей є нова «Образотворче та декоративно-прикладне мистецтво», фахівці з якої можуть працювати в сфері прикладного мистецтва, графічного дизайну, художньо-декоративного оформлення інтер'єру та викладання цих дисциплін у навчальних закладах. Відкриваючи нові спеціальності не плануємо. Плануємо відкрити нові спеціалізації в складі існуючих спеціальностей для забезпечення реального їх вбору студентами й замовниками.

– У наш час повального захоплення бізнесом і вміння швидко заробляти грібні гроші чи зуміли архітектори не відставати від інших факультетів?

– Світовий досвід доводить, що освітня діяльність прибутків не приносить – вона витратна. Але сучасна архітектурна діяльність тісно пов'язана з великими матеріальними цінностями. Тому для володіння цією сферою знав в програму підготовки архітекторів, художників введено курси менеджменту, маркетингу, основ економіки.

– Раніше нерідко траплялись зухвали спроби «підрізати крила» архітектору під час боротьби за економіку чи проти «архитектурних ізліщень». Мені здається, що тепер настають особливо сприятливі часи, з'являються найкращі умови для розвитку архітектурної думки у розбудові нашої держави, адже у перетворенні її в справді демократичну, цивілізовану, заможу неабияк роль відводиться й архітектурі. Чи готовий наш університетський архітектурний бомбод забезпечити наукове й проектно-виробничі проблеми архітектурного оновлення самої столиці, міст і сіл країни?

– Дійсно, оскільки архітектурна визначається соціальними процесами і одночасно впливає на них, то в умовах незалежної держави мусила б бути своя архітектурна політика. З цього боку професорами нашого факультету, на замовлення Української академії архітектури, розроблено «Концепцію розвитку архітектури в Україні», ми брали також участь у підготовці матеріалів для «Закону про архітектурну діяльність».

– Як і творчі задумки по утвердженню засобами архітектури і скульптури української національної ідеї демократичної соборності України?

– Щодо синтезу архітектурних і ху-

дожних рішень позитивним є досвід співпраці кафедри містобудування з кафедрою рисунку і живопису при комплексному відтворенні історичного середовища навколо вулиці Борчів Тік. Скульптури, виконані студентами спеціальності «Образотворче мистецтво» за консультацією фахівців інституту фольклористики та народознавства, зараз можна оглянути в нашій скульптурній майстерні. Щодо нашої участі в становленні України як держави, я вважаю, що це необхідно робити шляхом збереження (відтворення) історичної спадщини і одночасним розвитком сучасної (модерної) архітектури України. Одноробкість підходу знижує наш імідж.

– Яку участь творчого характеру брав факультет у розробці великого державного герба України?

– Ні, не запрошували нас до участі. З усіх бачених варіантів Герб, на мій погляд, важко обрати якийсь як завершений – всі вони страждають архітектурно: Україна все-таки сучасна держава і стилістика Герб мала б це відбивати.

– Які Ваші «таємні» способи чи підходи у виборі пошуку талантів серед абітурієнтів при проведенні вступних випробувань на факультеті?

– Нічого таємного тут не існує. За роки діяльності університету на факультеті створена розгалужена система професорсько-викладацької роботи серед молоді за формальними означеннями на місцевому, регіональному, державному та, якщо можна так сказати, позадержавному рівні. Основними її характеристиками є пропаганда самої спеціальності, допомога абітурієнтам в свідомому виборі спеціальності, створення умов доступності, рівноправності на вступних випробуваннях, методична допомога тим, хто не зміг ще поступити до університету. Таких заходів чимало – це підготовчі курси, підготовче відділення, традиційні олімпіади серед майбутніх абітурієнтів, систематичні консультації для інородгородів, рекламні заходи серед іноземців тощо.

– Як фланган вузівської архітектурної флотилії в чому вбачаєте сильні й слабкі позитиві?

– Краше вести розмову про колектив факультету. Його здобутками є реалізація концепції неперервної архітектурної освіти, яка на вузівському етапі здатна гнучко реагувати на запити виробництва і особистості в формуванні власного шляху навчання. Цьому завдячує спільний бакалаврат і три архітектурні спеціальності й магістратура на цій основі. В пенкологічному плані викладачам і студентам притаманний стан творчості.

Серед негативних явищ – значне відставання факультету в оснащенні оргтехнікою.

– Міжнародні зв'язки і співробітництво є найважливішим внеском у підвищення іміджу української архітектурної науки. Що ви робите для подальшого розширення таких зв'язків, зокрема з Францією, Японією, тобто з провідними центрами архітектурної думки?

– Наше міжнародне співробітництво з Німеччиною, Бельгією, Австрією пройшло так званий етап «наукового туризму» і стає дедалі прагматичнішим і паритетним. На жаль, через

різні фінансові можливості наша співпраця з закордонними партнерами носить поки що асиметричний характер. Бельгійською стороною факультету передані цінні комп'ютери та сучасна фахова література. На стажуванні в Бельгії зараз перебувають два викладачі кафедри архітектурної кваліметрії. Проте і ми починаємо надавати освітні послуги іноземцям – стають традиційними заняття з австрійськими студентами за основ композиції і графіки. Кафедри володіють програмами, які цікавлять науковців і студентів наших закордонних вузів-партнерів.

– Які центри світової архітектурної думки й практики, на Ваш погляд, використувались за останні десятиріччя?

– Як відомо, провідні світові країни характеризуються переходом від індустріального до інформаційного суспільства. Одним з наслідків цього процесу є глобалізація явищ, що відбуваються в світі. Безумовно, це не може не впливати на характер сучасної архітектури. Якщо розглянути творчість видатних архітекторів сучасності, наприклад, Мейєра, Колхааса, Фостера, Калаграни, то висока технологічність, матеріалі Інтернету, основа їх спору багато в чому споріднено творчі, хоча всі вони працюють в різних місцях світу. Тому проблема національного в глобальному залишається гострою і тепер.

– Як Вам вдається культивувати на факультеті свободу і розквіт думки і водночас підтримувати належну дисципліну?

– Дійсно, архітектурний факультет як підрозділ університету – це досить складний організм: 9 факультетських кафедр, лабораторій, 4 спеціальності, 900 студентів, серед яких 70 іноземних громадян, гуртожиток, а також суміжні кафедри університету, зовнішні організації, партнери з інших країн. Я не думаю, що факультет може бути зразком в організації роботи, але ми намагаємося будувати свою роботу, звісно, у відповідності з регламентом вищої школи, наповнюючи його зміст культурною стосунком – взаємною повагою викладачів і студентів, довірою, дружбою. Це і є, на наш погляд, основа продуктивного життя творчої школи.

Можливо, тому в переліку тем наукових і дипломних проектів все частіше з'являються теми, пов'язані з вирішенням проблем гуманізації природно-архітектурного середовища, розробки спеціальних проектів, що враховують потреби людей з фізичними вадами, людей похилого віку, дітей.

Наше враження від зйомки «привчаємо камерною» життя й діяльності архітектурного факультету, проблем і досягнень, труднощів і вічних «незручних» питань, що, є на кожному факультеті, мають і архітектори, буде неповним, якщо не сказати кілька слів про декана – диригента цього «архитек-

турного оркестру» - КАЩЕНКА Олександра Володимировича. Саме завдяки йому, мудрий, врівноважений, побатьківськи добрий людині, на факультеті створена творча, майже сімейна атмосфера довіри, порядності, людяності в усюму. Це відчувається і у злагоженій роботі працівників деканату, і у тому шанобливому і водночас родинному кліматі, у багатьох інших проявах невловимого духу свободи, творчої уяви, натхненного польоту мислі. І цей особливий тон, ці флюїди творчого заряду заде і випромінює всім своїм і зовнішнім, і головне, внутрішнім, творчим горінням він сам, Олександр Володимирович! Це він перейняв на себе роль перекладача і ретранслятора під час недавньої зустрічі з німецькими архітекторами у «знаменитій» 101-ій аудиторії архітектурного корпусу, коли техніка підвела, а голосові зв'язки жіночки-перекладачки неспроможні були видати необхідні дещибели звуку! Значна його роль і велике значення у формуванні тих нових модерністських шукань і здобутків, які вливаються у книги та дисертації професорів і викладачів, в студентські дипломи і курсові проекти. З якою гордістю Олександр Володимирович говорив і про здобутки студентів у розробці творчих ідей і мотивів часів Трипільської культури як утвердження сталості й неперервності традицій нашого зодчества, нашої мистецької думки і почуття, яке формується, проявляється, опираючись на такі віддалені у часі, але близькі нашій слов'янській душі здобутки. І ця неперервність формується у процесі плекання талантів, чужих і своїх, суто родинних. З якою щемливою ніжністю у голосі і блиском у батьківських очах говорив Олександр Володимирович про свою доньку Тетяну, яка теж стала гарним фахівцем-архітектором, знавцем в одній з найактуальніших спеціальностей в області архітектури, до того ж вільно володіє англійською і голландською мовами. І творчі фантазії, мрії самого Олександра Володимировича проявляються і «озвучуються» в його улюблених «Захоплююсь малюванням і різьбою по дереву!» Ця його відповідь на вже традиційне запитання всіх інтер'юерів про хобі свідчить про вразливу і чутливу до всього незвичайного й прекрасного душу творця!

Отже, шановний читачу, ознайомившись з роздумами декана архітектурного факультету нашого університету, ви чіткіше зрозумієте, які проблеми розв'язує, якими турботами переймається професорсько-викладацький колектив архітектурного факультету, зацікавитесь входженням провідних науковців факультету в орбіту творчих пошуків і здобутків європейської та світової архітектурної думки, яке вселяє надію й впевненість у тому, що і ми будемо причетні до продукування новаторських ідей у світовій архітектурі, тобто у формуванні такої примхливої і непередбачуваної архітектурної моди. ✦

Інтер'юер Микола Губай, ст. викладач

НИЗЬКИЙ УКЛІН НАШИМ МАЙСТРИНЯМ

Весна, Великдень, Боже воскресіння – ці поняття є органічними в духовній спадщині українського народу. Оновлення Космосу, оновлення Природи і оновлення Людини – ось та символічна основа, що творить неповторний світ народних традицій і звичаїв весняного циклу. Серед таких традицій нашого народу є давній звичай випікання великодніх пасок – пшеничних запашних виробів з дріжджового тіста, який сягає своєї прадавнини, маючи початки фалічної символіки і трансформувавшись в уособлення тіла Бога.

Випікти гарну великодню паску було завжди справою і незлукую, і відповідальною, оскільки саме за зовнішніми і смаковими якостями визначалася доля всієї родини: високої, пишної паски з цільною поверхнею прорізували гарне, заможне життя на увесь рік, розтріпані ж паски передвіщали смерть сер родичів, глеків та оболанів – нестатки та хвороби. Тому до вміння випікати якісні паски ставилися і відповідально, і шанобливо. Навички, секрети майстерності передавалися з покоління в покоління як домашні обереги, а чомим і як вид жіночого пошук.

Хто з нас не пам'ятає неповторний смак бабусиних чи маминих пасок, згадак про які завжди наповнює наше серце шемливим відчуттям втрати. Звичай вимагав шедрого обладнання великодніми пасками протягом Великогодня тяжка, як побажання сили і багатства, та протягом Помінального тяжка, як поминання душ померлих.

Сучасні шалені темпи міського життя все більше привчають нас користуватися замінниками духовної і матеріальної культури наших предків. Не уникла такої підміни і великодня паска, ставши нині, в переважній більшості, хововим товаром сфери громадського харчування. А відтак, як і всякий товар широкого вжитку втратила свою неповторність. Та однак, ця сума картини сучасного технократичного міста має і щасливі винятки.

Справжнє свято подарували і нинішнього року працівники підрозділу громадського харчування КНУБА і для студентів, і для працівників нашого університету. Великодні паски випічені університетськими майстринями – запашні, солодкі, м'які мов подушка з наших дитячих снів, шедро здобрені роззинками, помалками, повперуни нам ще одну радість Великогодня святого – смак родинної паски. Благословляючи шедрі і вмілі руки наших невтомних майстринь, бажаючи їм всіх земних і людських гараздів, вірю, що в плеяді добрих традицій колективу КНУБА приквітється й ця традиція – фірмові паски університету, за якими будуть приїждати князя з усіх районів міста... Доземний уклін шедроті і доброті рук наших майстринь.

Галина Панчук, співробітниця КНУБА

НАУКОВА НАДІЯ АРХІТЕКТУРНОГО ФАКУЛЬТЕТУ

► (Закінчення. Початок у №3-4)

Сучасна наука вимагає широкого міжнародного співробітництва вчених, постійного обміну ідеями і науковими розробками. Саме тому, як розповідає Тетяна В'ячеславівна, її часто доводиться бувати в зарубіжних наукових відраженнях у Литві, Іспанії, Канаді, Кіпрі, США, де вона фіксує на фотографії й слайдах найважливіші досягнення дизайнерів-архітекторів, а потім монтує навчальні відеофільми. Та це не

найдосяжніший спосіб ознайомлення студентів з новинками, тому що слайди і фото не можуть передати всю гаму і ландшафтне тло архітектурно-дизайнерських рішень.

Тетяна В'ячеславівна з оптимізмом дивиться на подальший розвиток вітчизняної архітектури, дизайну; її оптимізм ґрунтується на впровадженні в дизайнерські проекти традицій художньо-естетичного оформлення, які беруть витокі ще з своєї давнини часів трипільської культури, а згодом Київської Русі.

Такий могутній «соціокод» вітчизняної культури забезпечує взаємозв'язок часів і поколінь, слугує справжнім

підґрунтям збереження духовності народу і нації.

«У них своя історія і традиції, у нас – своя. Наше коріння сягає часів Трипільської культури» – такій підсумок і висновок зробила пані Малик. І з цим її твердженням згодні її студенти, які широко використовують елементи і символіку мальованої кераміки, вишивки, розпису будівельного мистецтва трипільців. Так, студентка 6-го курсу, магістр Олена Чиханова широко використала древні рисунки часів трипільської культури при розробці проекту екобару з дерев'яним посудом. Можливо, макет саме цього проекту демонстрував мені декан О.Кащенко в

своєму кабінеті. Без сумніву, декан «трипільськими» дипломними проектами студентів відверто гордиться. Я тоді ще не знав, що генератором цієї ідеї була саме Тетяна В'ячеславівна. Власне, оцей трипільський слід у розвитку нашої культури і виступає червоною ниткою наукової та педагогічно-викладацької творчості переквітлого й обдарованого вченого, до того ж ніжно-вродливої жінки – Тетяни В'ячеславівни. Кому як не їй, справжній Березині української мистецької культури, творчого генію народу, уособлюванню, нести і розвивати художньо-естетичну естафету Гармонії і Краси в сучасних модерних формах дизайнерсь-

кого вирішення складних архітектурних проблем. Використання давніх спільних художніх станкових і композиційних традицій, як це мало місце у розвитку української і литовської культур, сприяє зміцненню сучасних політичних і культурних зв'язків між нашими країнами – справедливе вважати мов співрозмовників. Хіба не на це твердження налаштований і наш читач? Чи не так? Тому що культура має своїм завданням поєднувати, споріднювати, морально возвеличувати народи. Саме в цьому її справжня гуманістична мета.

Інтер'юер Микола Губай, ст. викладач

МУЖНІСТЬ – ЦЕ ТІЛЬКИ ДІЯ СПРАВЖНІХ МУЖЧИН

Виповнилося 5 років військовій кафедрі... одній з провідних кафедр КНУБА, створеній як військова кафедра підготовки спеціалістів з питань цивільної оборони (Постанова Кабінету Міністрів України № 278 від 4 березня 1996 року), яка з 1944 року підготувала майже 15 тисяч офіцерів інженерних військ з чіткою гідністю служили і служать офіцери-випускники у Збройних Силах, у Міністерстві надзвичайних ситуацій, у Міністерстві Внутрішніх Справ України.

Час диктує свої вимоги до офіцерської кадрів запасу на мирний чи воєнний період в системі Цивільної Оборони України. Тому Міністерства, яким ми підпорядковані, мають постійно допомагати максимально у забезпеченні кафедр високопрофесійними викладачами, сучасною технікою, засобами малої механізації, хімічним та інженерним майном, щоб вкрай актуальним.

Очолює наш колектив досвідчений військовий практик, колишній начальник штабу Окремої мобільної механізованої бригади (м. Донецьк) полковник Герман Михайло Володимирович, діяльність якого як керівника оцінена високою державною нагородою (Почесною відзнакою Міністра надзвичайних ситуацій України). Тепер на кафедрі проходять курс навчання 780 студентів з усіх факультетів університету з двох військово-облікових спеціальностей спеціалізацією командири інженерно-технічних та аварійно-рятувальних взводів. Головною метою діяльності всього колективу викладачів учбово-допоміжного складу кафедри є навчання майбутніх командирів взводів зведеної дії в своїм особливому складом в екстремальних ситуаціях, правильно організувати заходи по ліквідації наслідків різноманітних аварій, катастроф, щоб своєчасно прийти на допомогу людям у скрутну хвилину.

На належному методичному рівні на базі військової кафедри проведені збори по підвищенню кваліфікаційного рівня молодих командирів рот системи МНС України. На практичних заняттях вони відпрацювали тактику дій частини і підрозділів, організацію технічного обслуговування і ремонту техніки, проведення аварійно-рятувальних робіт і радіаційної хімічної захисту населення. Офісери кафедри проводили заняття з молодими офіцерами отримали подяку від керівництва МНС України.

Сумлінно виконує свій службовий обов'язок професорсько-викладацький склад військової кафедри, а саме: заступник начальника військової кафедри, начальник навчальної частини, полковник О.Кантор, начальник ПМГ, полковник О.Загамало, полковник запасу С.Доманів, В.Юрченко, підполковник запасу О.Радієв, які пройшли сувору школу війни в Афганістані. У ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС брали участь полковники В.Горобинський, В.Теряхін, В.Павленко; полковник запасу В.Суховенко, М.Дзюбенко, В.Юрченко, підполковник запасу С.Петров. Розмінування території України від вибухових зарядів часів Великої Вітчизняної війни займався полковник О.Петров, В.Теряхін, полковник запасу В.Дзюбенко, підполковник запасу С.Петров. За мужність і героїзм всі вони нагороджені високими Державними орденами і медалями.

Велику науково-дослідну роботу виконує відмінник освіти України професор Ю.Убайдуллаєв, кандидати технічних наук, капітан О.Салкавський і полковник запасу В.Юрченко. Підполковники І.Малиш та А.Пісковий заочно навчаються на факультеті «кооперативно-технічного рівня МНС» Кам'янець-Подільського військово-інженерного інституту при Подільській державній аграрно-технічній академії.

Підсумком діяльності військової кафедри є те, що естафету старших поколінь упевнено підхопили студенти, які після закінчення військової кафедри та університету гідно служать в військах ЦО МНС України, – це лейтенанти А.Багрий, С.Серпенко, Л.Шаповальський, О.Проботко.

Звичайні студенти проходять навчальні збори на базі військової частини Д-0040. Збір проведення зборів в урочистій обстановці (в присутності рідних і близьких) вони приймають присягу на вірність народові України і стають справжніми захисниками Вітчизни.

Результати державних іспитів показують, що студенти успішно засвоюють курс військової підготовки, отримують відмінні знання з обраних спеціальностей. Керівництво кафедри, весь особовий склад займають активну громадську позицію у вихованні підростаючого покоління. Так, тісні шефські стосунки заступають військову кафедру з дитячо-юнацьким клубом юних рятувальників «Барс» загально-освітньої школи № 8 м. Суми; серйозна увага приділяється патріотичному вихованню шкільної молоді м. Києва: краєві школяри виступають на науково-практичних конференціях з рефератами й повідомленнями; неабияк увага ставиться кафедрою і до вшанування ветеранів війни. Колектив військової кафедри у тісні співпраці з радою ветеранів університету проводить (уже традиційні) зустрічі майбутніх офіцерів з ветеранами Великої Вітчизняної війни напередодні всенародного свята Дня Перемоги.

Паралельно з навчанням студентів на військовій кафедрі проводиться робота з патріотичного виховання молоді серед шкіл м. Києва. Краєві школярі виступають на науково-практичних конференціях з рефератами й повідомленнями.

Усвідомлюючи важливість своєї ролі в підготовці та вихованні майбутніх офіцерських кадрів для системи МНС військова кафедра віддає і віддаватиме зусилля на практичний досвід для виконання обов'язку перед державою.

В.Дзюбенко, викладач військової кафедри, полковник запасу

АНЕКДОТ В ТЕМУ

Полковник докладає генералу об успехах частини: – ... Но особених успехов часть добила в укреплении дисциплины...

В приткрытую дверь вдруг просовывается голова солдата: – Эй, старик, так я беру машину, а?

Полковник поворачивается к ошеломленному генералу: – Вот видите?! А ведь год назад он бы и спрашивать не стал!

Редколесія «АБ» пропонує фахівцям військової кафедри прокоментувати повідомлення у ЗМІ про те, що воїни українських збройних сил продовжують використовувати як найдешевшу і безвідмовну роботу сизу.

У фізкультурно-спортивному клубі «Зодчий» пройшла акція «Будова здоров'я у 2001 році!» – це спортивно-масові заходи серед студентів і співробітників з плавання, міні-футболу, баскетболу, ритмічної гімнастики, боксу, атлетичної гімнастики. Звичайні прієми старту залам'яються надого. Особливий інтерес викликало плавання серед викладачів і співробітників. Можна відзначити всіх учасників, але, як у будь-яких змаганнях, є переможці й переможени. Та кожний учасник уже є переможцем певних своїх вад, долгович їх, він досягає бажаної мети. Заохплюються оздоровчим плаванням і представниці прекрасної статі: С.Михайленко (СТФ), Т.Веклярьська (архитектурний факультет), Е.Васильєва (бібліотека), Н.Дероган (деканат МБ), А.Дулевич (кафедра будматеріалів), доцент О.Демидова, професор М.Кушніренко, доцент В.Гречанюк, Л.Черниш (відділ постачання), ст. лаборант Т.Сидорова.

Активність проявляє і чоловіча половина університету: професор Б.Смельянов, доцент О.Шутовський, докторант О.Герашенко, доцент О.Петренко, докторант Г. Кочетов, О.Кисломед, інженер АТС, Ф. Коваленко, асистент. Напружено проходив змагання з волейболу, міні-футболу. Під час зустрічі команд кафедри спеціалізованої і збірної команди «Сангех» з волейболу шир представили переможці усі сполучення. Командами у складі: В.Юрченко, О.Загамало, А.Кантор, А.Мерзлякин, С.Дацьков, В.Старенький, А.Іванченко, В.Павлюк – кафедра спеціалізованої; А.Олейник, В.Машко, Б.Бондаренко, Г.Кочетов, Е.Залучицький, В.Пірюк, В.Ляшенко – «Сангех» емоційною грою дуже зацікавили глядачів. Вони показали високий рівень гри у волейболі. Похвальна цілеспрямованість наших співробітників і викладачів, які вміло поєднують роботу з захопленням – грою у волейболі, що завжди іде людини на користь. В ігровому залі спорткомплексу любители міні-футболу (у складі команди: М.Соловей, Н.Вороненко, О.Гітін, А.Гендузен, М.Бусетта – факультет ПГБ; Я.Лобков, П.Морозок, С.Сович, Д.Сидерський, Ю.Баранов – факультет АБВ) показали майстерність у володінні м'ячем, культуру гри, а в результаті – красиво забиті голи.

М.Дзєнян, доцент

Департамент фізичної культури Державного комітету молодіжної політики, спорту і туризму України та НОК України інформують:

КРАЩІ СПОРТСМЕНИ: Жінки: Яна Ключкова (плавання), Олена Садочина (стрибків з лука), Оксана Цибулева (стрибки на батуті), Олена Говорова (легка атлетика), Олена Жуліна (стрибки у воду), Руслана Таран і Олена Пахольчик (вільний спорт), Ірина Янович (велоспорт, трек), Яна Оніщенко (ар-

мреслинг), Ірина Мельник (вільна боротьба), Наталя Жукова (шахи). Чоловіки: Микола Мильчев (стендова стрільба), Олександр Береш (спортивна гімнастика), Євгеній Буслевич (вільна боротьба), Сергій Доценко (бокс), Андрій Котельник (бокс), Олександр Симонович (велоспорт, трек), Денис Силантьєв (плавання), Давид Солосаєв (греко-римська боротьба), Сергій Гончар (велоспорт, шоссє), Володимир Іваненко (пауерліфтинг). КРАЩІ СПОРТСМЕНИ-НИВАДЦІ: Жінки: Олена Аюлян (плавання), Лідія Соловйова (пауерліфтинг), Натали Іванова (настильний теніс). Чоловіки: Олександр Ясенович (легка атлетика), Юрій Андрійшин (плавання), Олександр Машенко (плавання). КРАЩІЙ ТРЕНЕР РОКУ: Ніна Кожух, наставниця чемпіонки Олімпійських ігор, світу і Європи Яни Ключкової. КРАЩІ СПОРТСМЕНИ ОСТАНЬНОГО ДЕСЯТИРІЧ'Я: видатний пригун з шестом Сергій Бубка, Яна Ключкова (плавання), Андрій Шевченко (футбол), Лідія Подюпаєва (спортивна гімнастика), Віталій і Володимир Кенчкі (бокс), Оксана Баюл (фігурне катання), Андрій Мелведєв (теніс), Олена Зурілова (біатлон), Катерина Серебрянська (художня гімнастика)

Важко сучасного олімпійського руху барон П'єр де Кубертен сказав справедливо: «Спорт – це все життя і це все життя в його радощах, болю і сміху. Недарма спортивні анекдоти часто висловлюють як життєві замальовки.

Знавши – у силі: Борсьє греко-римського (класичного) стилю здає іспит із атлетики в Інститут фізкультури. Настав час відповісти, а він слова сказати не може. Екзаменатор і так і сик підлазе, допомагає запитання задає. Мовчавши. Тоді викладач запитує: «Ну хоч таких класиків, як Пушкин, Лермонтов, ви знаєте?» Студент, подумавши з хвилиною: «Ні-і-і, це, напевно, волинки, бо класиків я всіх знаю».

У вільному польоті: Стрибав новачок з парашутом. Летить і вигукну в переломний пристрій: «Яка краса! Яне відчувати весі! Люди внизу такі маленькі, як мурахи...»

Раптом чує в навушниках голос інструктора: «Смикай за кільце, іди, це і є мурахи!...» По-чемпіонськи: Михайл Шумахер і Девід Култхард поточують у пустелі. Девід прокидається і бачить, що навколо нього бігає Михайл, а за ним жетється лев. Девід кричить: – Шумі, лев уже близько! – Та ні! Він відстає від мене на три кола! Час – гроші: Спринтер запитує в нового українця: – Ти за скільки стометровку пробіжиш? Той, почувавши потилицю, зізнається: – Ну, обіцявши за п'яте. Віддає свій спорту: Під час футбольного матчу раптом почався лив. Змокнув до нитки глядач говорить сусіду: – Уяви собі, і в таку погоду дружина хотіла вигнати мене на прогулянку.

Матеріал підготував Антон Резніков, студент АБВ

ВИЖИВАЄ НАЙСИЛЬНІШИЙ

У ЗДОРОВОМУ ТІЛІ – МОДНИЙ ДУХ

НЕ МОДНО МОДНО

Подвійний еспресо цюранку, подвійний скотч до обідю. Проводити усі вихідні в барах і нічних клубах. Ходити на роботу чи у гості у спортивному одязі та взутті. Працювати цілий рік без відпустки. Нікитність в ліжку до полудня. Свіжі соки: апельсиновий, соки з буряка, капуста, моркви, селери і петрушки. Вечеряти у вегетаріанських ресторанах, де готують з екологічно чистих продуктів. Ходити до спортзалу у кросівках від Gucci, Prada, Fendi. Проводити мінімум два тижні на рік на лікувальному курорті чи в спорттаборі. Вставати рано й їхати на роботу на велосипеді чи самокаті.

Підготувала Ірена Уїана

ОСВІТНЯНЬСЬКА БІБЛІОТЕКА

- НОВІ НАДХОДЖЕННЯ ДО БІБЛІОТЕКИ КНУБА
Швабченко Р.П. Українська державність в 20-90рр.: Навч. посібник. - К.: МЛП, 2000. - 255с.
Збірник законодавчих актів України про охорону навколишнього середовища /Редкол.: І.Заць та ін. - Чернівці: Зелена Буковина, 2000. - Т. 6. - 376с.
Городжа А.Д. Загальна електротехніка: Навч. посібник.-К.: КНУБА, 2000.-248с.
Тимофієв В.І. Нариси всевітньої історії архітектури: В 4-х т. /За ред. В.І.Сжова. - К.: КНУБА, 2000. - Т. Архітектура стародавнього світу. -Кп. 1 - 500с.: іл.
Дафт Р.Л. Менеджмент. - СПб.: Питер, 2000. - 832 с.: іл. - (Сер. теорія й практика менеджмента).
Водне господарство України (За ред. А.В. Яценка, В.М Хорєва - К: Генеза, 2000. - 456 с.: іл., карти.
Пімс А.С., Сліянина Н.А. Mathd 2000. Математичний практикум для економистів

- мистов і інженерів: Уч. посібніє. - М.: Финансы и статистика, 2000. - 656 с.: ил.
Пімс А.С., Сліянина Н.А. Mathd 2000. Математичний практикум для економистів і інженерів: Уч. посібніє. - М.: Финансы и статистика, 2000. - 656 с.: ил.
Володин М.О. Основы земельного кадастра: навч. посібник. - К, 2000. - 320 с.
Логистика: Учебник /Под ред. Б.А. Анкина - 2-е изд., перераб. и доп. - М.: ИНФРА - М, 2000. - 352 с. - (Серия «Высшее образование»).
Шепелев Н.П. Шумилов М.С. Реконструкция городской застройки: Учебник для строит. спец. вузов. - М: Высш. шк., 2000. - 217 с.: ил.
Сергеев А.Г., Крохин В.В. Метрология: Учеб. пособие для вузов. - М.: Логос, 2000. - 408 с.: ил.
Ознайомитись з новою літературою можна на відкритих переглядах, що проходять 20-го числа щомісяця в читальному залі для студентів, 21-го числа – в читальному залі для професорсько-викладацького складу (лаб. корпус, к. 7715).

- КІШКИ НА ДЕРЖАВНІЙ СЛУЖБІ
#Один з найбільших у світі Британських музеїв і сховище унікальних колекцій і багатотомної бібліотеки. Для боротьби з мишами в штабі співробітників музею є спеціальний підрозділ з декількох кішок. Вони одержують зарплату і форму – у кожної кішки на шиї жовтий бант.
#Служба кішок на англійській пошті почалася в 1868 році. І дотепер у поштово-відділення Лондона коти вирішують «мишащу проблему».
#Слово «кішка» прийшло до нас з Північної Африки. Німечкє «катцєр», англійськє «кэт», і французькє «chat», іспанськє «gato», та і арабськє «кутат» – усі вони відбулися від слова «кадіш» – так називали кішку африканці. У древньому Єгипті кішку (наслідуючи її нявканню) кіпцали «машу», з тієї ж причини китайці стали називати її «смао».
#В Єгипті кішку називали «добрим духом життя». За убивство кішки, навіть невиннісє, чекала смерть. Яскє розгнівані жителі міста Мемфіса ледве не знесли вчєнєт квартал, заселений греками, коли довідалися, що хтось з його жителів утнув кошеня.

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та інших відомостей несе автор публікації. Редакція може не поділяти точки зору автора. Редакція лишає за собою право редагувати і скорочувати матеріали авторів. Рукописи не рецензуються і не повертаються. Засновник - Київський національний університет будівництва і архітектури «А+Б» Свідоцтво про реєстрацію: КІ, №137 від 20.12.1995 р. Керівник проєкту - Микола ОСЕТРИН, проєктор Дизайн і комп'ютерна верстка - Ірена УДІНА Комп'ютерний набір - Артем Чехович Адреса редакції: 252180, м.Київ-180, Повітрофлотський проспекет,31, кін.346, тел. 241-55-35 Газета зверстана у центрі інформаційної технології КНУБА Замовник №1-001 А. Тираж 250 примірників. Безкоштовно Редакційна колегія: М.Осетрин, керівник проєкту; І.Герашенкова, редактор, М.Губай, С.Дацьков, М.Дзєнян, В.Копишєв, Н.Курбанова, П.Лізунов, Т.Малік, М.Сметанська, В.Хімчак, І.Чілачева, шеф-редактор;